

Járványok, oltások

Nő az influenzások száma



A családorvosi rendelőkben adják be az influenza elleni oltást

Fotó: Nagy Tibor (archív)

Mint sokan megtapasztalták, és a családorvosok beszámoló-jából is kiderült, augusztus végétől szeptember végéig az idén is megszorodott a koronavírusos esetek száma, majd októberben újra csökkent. A napi, heti helyzetről egy magán-honlap, a Graphs.ro adataiból értesülhetünk. Eszerint szeptember 25-e és október 10-e között 64 eset fordult elő, naponta átlagosan 5. Ezek becsült értékek, ugyanis a betegek egy része tudni sem akar arról, hogy fertőzött, és amikor a családorvos felajánlja a tesztelést, a legtöbben visszautasítják. Az adatok hivatalos központi gyűjtése 2022-ben megszakadt, az érintett intézmények honlapját ebben a tekintetben nem frissítették a belföldi adatok ismertetésével.

Bodolai Gyöngyi

A koronavírus-fertőzéssel kapcsolatosan egy hetvenes éveiben járó krónikus beteg férfi tette fel a kérdést szerkesztőségünkben, hogy miképpen juthatna a koronavírus-védőoltás utolsó nemzedékéhez, mivel a közvetlen környezetében három covidos beteg van, és fél, nehogy ő is megfertőződjön, ugyanis csak az első oltást kapta meg két évvel ezelőtt. Mivel a családorvosok nem tudtak válaszolni a kérdéseinkre, a Megyei Közegészségügyi Intézet vezetőjétől, Moldovan Iuliu igazgatótól kérdeztük, hogy mi a tennivaló, aki azt tanácsolta, hogy olvasónk kérjen a családorvostól ajánlást, és azzal forduljon az intézethez.

Ebben az időszakban a családorvosi rendelőkben sok a szípgó, köhögő, lázas beteg, akik a Covid mellett légúti fertőzésben, esetleg influenzában szenvednek.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje idejében megújítani előfizetését! Ha előfizet, biztosan kézhez kapja, féláron, mint ha megvásárolná!

Két marosvásárhelyi előadás az Országos Színházi Fesztiválon

Október 18-án kezdődött és 28-áig tart a legrangosabb hazai színházi szemle, az Országos Színházi Fesztivál (FNT – Festivalul Național de Teatru), amelyen a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata egy saját és egy koprodukcióval lép fel.

2.

Elágazások

Azt hiszem, nem csak a mostani nyolcak, a Marosvásárhelyi Művészeti Líceum mindenkori végzettjei elmondhatják, hogy saját útjukat járva szétszóródtak ugyan a nagyvilágban, de az alma mater és mindaz, amivel ez a kiváló iskola elindította őket, valamiképpen mindannyiukat összekapcsolja, és joggal érezhetik, hogy a művészetek szerteágazó nagy életfáját valamennyien a maguk módján tudják éltetni.

5.

Rangos szemle

Közel 70 éves tevékenysége alatt hozzászoktatta a vizuális művészeteket kedvelőket a Marosvásárhelyi Fotóklub – mostani nevén Marx József Fotóklub – hogy kiállításain minőségi kínálat. A saját tagjai és a meghívott alkotók egyéni és csoportos tárlatain túl a legkiemelkedőbb seregszemle a két évente megrendezett nemzetközi fotószalon, amely egyben országos biennálé is.

6.



Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupillatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen keret típusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 182-184. sz. (Fortuna). Tel: 0265/265-205
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/212-212
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

SZÜRETIBÁL UTÁN



ALULNÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrája

OKTÓBER

19

SZOMBAT

Ma **NÁNDOR**
holnap **VENDEL** napja

Az év **293.** napja,
hátravan **73** nap

naptár

Isten éltesse!

VENDEL: a német Wendelin név rövidülése, ez pedig a Wendelmar névből ered. A Wendel névelem jelentése valószínűleg vandál.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR: 2024. október 18.

1 €	4,9724 lej
1 \$	4,5865 lej
100 Ft	1,2432 lej
1 g arany	399,9201 lej

IDŐJÁRÁS

Napos idő

Hőmérséklet:
max.: **15 °C**
min.: **-2 °C**

ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népszás szerkesztőségében: **Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám, 2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között, szombat – vasárnap zárva. Tel. 0265/268-854.**

26. Bernády Napok

Október 21–25. között, hétfőtől péntekig a Dr. Bernády György Közművelődési Alapítvány szervezésében 26. alkalommal tartják meg a Bernády Napokat. A fiatalabb korosztály sport- és tematikus vetélkedőkön méretkezhet meg, a művészetkedvelők számára kiállításokkal és színvonalas gálaesttel készül az alapítvány. A rendezvénysorozat október 18-án, pénteken a Maros Megyei Múzeummal közösen szervezett Egy különösen nagyszerű ember (160 éve született dr. Bernády György) című online vetélkedővel kezdődött. 24-én, csütörtökön 17 órakor a Bernády Ház tetőtéri galériájában a Művészeti Líceum diákjainak kiállítás megnyitójára, valamint díjazására kerül sor, majd a hivatalos megnyitó alkalmából Barabás István- és Barabás Bortnyik Irén-émlékiállítás nyílik a földszinti galériában. 25-én, pénteken 10 órakor mindenkit várnak dr. Bernády György sírjának, majd szobrának megkoszorúzására. A koszorúzások után, 12 órakor a Bernády Házban díjazják a „kincskeresőket”. A rendezvénysorozatot záró gálaest 18 órakor kezdődik a Kultúrpalota nagytermében. A Bernády-emlékplakett átadása után fellép az est díszvendége, Csákányi Eszter Kossuth- és Jászai Mari-díjas magyar színésznő, érdemes művész, az *Amikor találkoztam Barisnyikovval* című monodrámaival, Kertész Endre csellóművész közreműködésével. A gálaestre jegyet igényelni telefonon (0265-266-855) vagy személyesen lehet a Bernády Házban (Horea u. 6. szám) hétköznapokon 9–17 óra között.

Tűzesetek



Maroszentkirályi raktárépület

Fotó: ISU

Éjszakai tűz Kóródszentmártonban

Csütörtökön éjjel körül a dicsőszentmártoni tűzoltókat és a balavásári önkénteseket egy Kóródszentmárton főutcáján lévő házban kitört tűz oltásához riasztották. A lángok a ház tetőzeten, mintegy 30 négyzetméteren terjedtek el. Egy férfi füstmérgezést és égési sérüléseket szenvedett, a helyszínen orvosi ellátásban részesült. A keletkezett hő miatt a szomszédos udvarban lévő személyautó is megrongálódott. A tüzet valószínűleg a villamos hálózat meghibásodása okozhatta.

Tűz az iskola raktárában

Október 17-én, csütörtökön 16.30 óra körül a marosvásárhelyi tűzoltókat Maroszentkirályra hívták, ahol az általános iskola udvarán lévő raktárépületben keletkezett tűz, amely mintegy 40 négyzetméteren terjedt el. Elégett a bútorzat. Nem volt személyi sérülés – tájékoztatót a tűzoltóság sajtószóvivője, *Călușeri Alexandra*. (pálosy)

Elhunyt Potápi Árpád János

Váratlanul elhunyt Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára, Tolna vármegye 2. választókerületének országgyűlési képviselője. Potápi Árpád János az elmúlt másfél évtizedben a nemzetpolitika meghatározó szereplőjeként elévülhetetlen érdemeket szerzett. Mindent megtett azért, hogy a magyar kormány nemzetpolitikájának vezérével, a nemzeti összetartozás minden magyarnak a világ minden táján kézzelfogható valóság legyen. Potápi Árpád János 1967. március 28-án született Bonyhádon. 1985-1986-ban a bonyhádi Vörösmarty Mihály Általános Iskola képzés nélküli nevelője volt. 1991-ben általános iskolai tanári oklevelet szerzett a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar nyelv és irodalom-történelem szakán, 1991 és 1994 között pedig elvégezte az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a történelem szakot. 1991-től 1993-ig a szegedi Tarjánvárosi 4. Sz. Általános Iskola, 1993-tól pedig a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium tanára volt. 1998-tól 2011-ig a Bukovinai Székelyek Országos Szövetségének elnöke, 2004 és 2014 között pedig a völgyeségi kistérség önkormányzatai alkotta társulás elnöke volt. 2002-től 2014-ig Bonyhád polgármestereként tevékenykedett. 1993-ban kapcsolódott be a politikai életbe. 1998 óta egyéni mandátummal országgyűlési képviselő, 2022-ben hetedik alkalommal választották meg Tolna vármegye 2. számú, Dombóvár központú választókerületében. 2011 és 2014 kö-



zött az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának elnöke. 2014 óta a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára. Potápi Árpád Jánost a Miniszterelnökség saját halottjának tekinti.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes,
Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszter

Két marosvásárhelyi előadás az Országos Színházi Fesztiválon

Október 18-án kezdődött és 28-áig tart a legrangosabb hazai színházi szemle, az Országos Színházi Fesztivál (FNT – Festivalul Național de Teatru), amelyen a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata egy saját és egy koprodukcióval lép fel.

Amint azt a bukaresti Liszt Intézet közleménye tudatja, az Országos Szín-

házi Fesztivál a legrangosabb romániai színházi seregszemle, amely – a válogatást végző kurátorcsapat (Mihaela Michailov, Călin Ciobotari és Ionuț Sociu) szerint – nem a romániai színházi évad leltárja, hanem egy mottó köré épül: A lehetséges dramaturgiája. A beválogatott előadások konkrét kuratori koncepciót fednek le.

A bukaresti I. L. Caragiale Nemzeti Színházban október 18-án este volt a

34. alkalommal megszervezett szemle hivatalos megnyitója, amelyen a *Cári Tibor & Folktronica Orchestra* koncertezett.

A Tompa Miklós Társulat 23-án, szerdán 20.30 órakor a I. L. Caragiale Nemzeti Színház Ion Caramitru termében a Sebestyén Aba által rendezett Székely Csaba: *Az igazság gyertyái* című, kétszeres UNITER-díjas (legjobb, ösbemutatóként színpadra alkalmazott szöveg – Székely Csaba, valamint legjobb zene és sound design – Cári Tibor) előadással, 24-én, csütörtökön 19 órakor pedig a Masca Színház nagytermében a Yorrick Stúdióval koprodukcióban készült, ugyancsak Sebestyén Aba által rendezett Bódi Attila: *Lázadni veletek akartam* című, szintén többszörösen díjnyertes (Kortárs Magyar Dráma díj – 2022; Városmajori Színházi Szemle, Fidelio különdíj – 2022; Városmajori Színházi Szemle, közönségszűri különdíj – 2022; László Csaba – legjobb színész – MASZK Országos Színészegyesület, Országos Színházi Találkozó – 2024) produkcióval vendégszerepel a legrangosabb hazai színházi fesztiválon.

A Tompa Miklós Társulat sajtóirodája



Kis Bora *Az igazság gyertyái* című előadásban

Fotó: Bereczky Sándor

Nő az influenzások száma

(Folytatás az 1. oldalról)

Ennek is három formájával szembeülnek, egyeseknél kifejezetten a légutak fertőzöttek, másoknál egy másik fajta vírus két-három napig tartó hasmenést, gyengeséget, rossz közérzetet okoz, míg a harmadik csoportba tartozóknál a kezdeti légúti tüneteket követően hosszan tartó száraz vagy váladékkal járó köhögés jelentkezik, ami még az antibiotikummal való kezeléstől is alig enyhül. Vannak, akik számarköhögésre gondolnak, ugyanis a gyermekkori védőoltás 6-10 év után elveszíti hatását, viszont a számarköhögést biztonságosan csak laboratóriumi eredmény alapján lehet diagnosztizálni.

Az influenza elleni oltóanyaggal nem

rendelkeznek a családorvosi rendelők. Indokolt esetben receptet írnak fel, az oltóanyagot a gyógyszerárakban lehet kiváltani. A megvásárolt, kiváltott oltóanyaggal vissza kell menni a családorvosi rendelőbe, hogy az injekciót beadják. A védőoltás a megszokott kategóriákba tartozó személyek számára ingyenes: gyermekek, 65 év fölötti személyek, a nyilvántartott krónikus betegségben szenvedők, az egészségügyben dolgozó érintett személyek.

Az Országos Közegészségügyi Intézetnek a múlt hétre (október 7–13.) vonatkozó adatai szerint 85.279 (súlyos és tüdőgyulladásos) esetet jelentettek, ami 2 százalékkal több a múlt év (2023) ugyanezen hetében számba

vett adatokhoz (83.587) képest. Ugyanakkor 14,5 százalékkal több a korábbi héten regisztráltak.

Az országszerte 151 kórházi ellátást igénylő eset jóval több az előző évi heti 74-nél, és 166-tal haladja meg az elmúlt heti esetszámot.

Két személynél sikerült a B típusú vírust igazolni. A vizsgált időszak kezdetétől összesen négy betegnél állapították meg laboratóriumi vizsgálat alapján az influenza típusát, 3 esetben a B és egyénél az A típusú vírust.

Október 13-ig az országos elektronikus regiszter adatai szerint 357.508 személy kapott influenza elleni védőoltást, zömében olyanok, akik kedvezményre jogosultként válhattak ki az oltóanyagot.

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálosy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujasag.ro.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasag.ro **E-mail:** nepujasag@e-nepujasag.ro
Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.



ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)



Művésza

SZERKESZTETTE:

NAGY MIKLÓS KUND

1654. sz., 2024. október 19.

Hervay Gizella

Aki az asztalt kigondolta...

*Aki az asztalt kigondolta,
nemcsak enni akart rajta.*

*Megtámasztotta életét,
teli tányéért s asztalt remélt.*

*Nagyon hontan lehetett,
egész világnak terített.*

*Asztalt, terített szavakat:
„Ülj le, érezd otthon magad!”*

*Nem jutott tányér térdire,
könyökölt hát a semmibe.*

*Egy deszkalap, valami láb,
ácsolt magának hazát.*

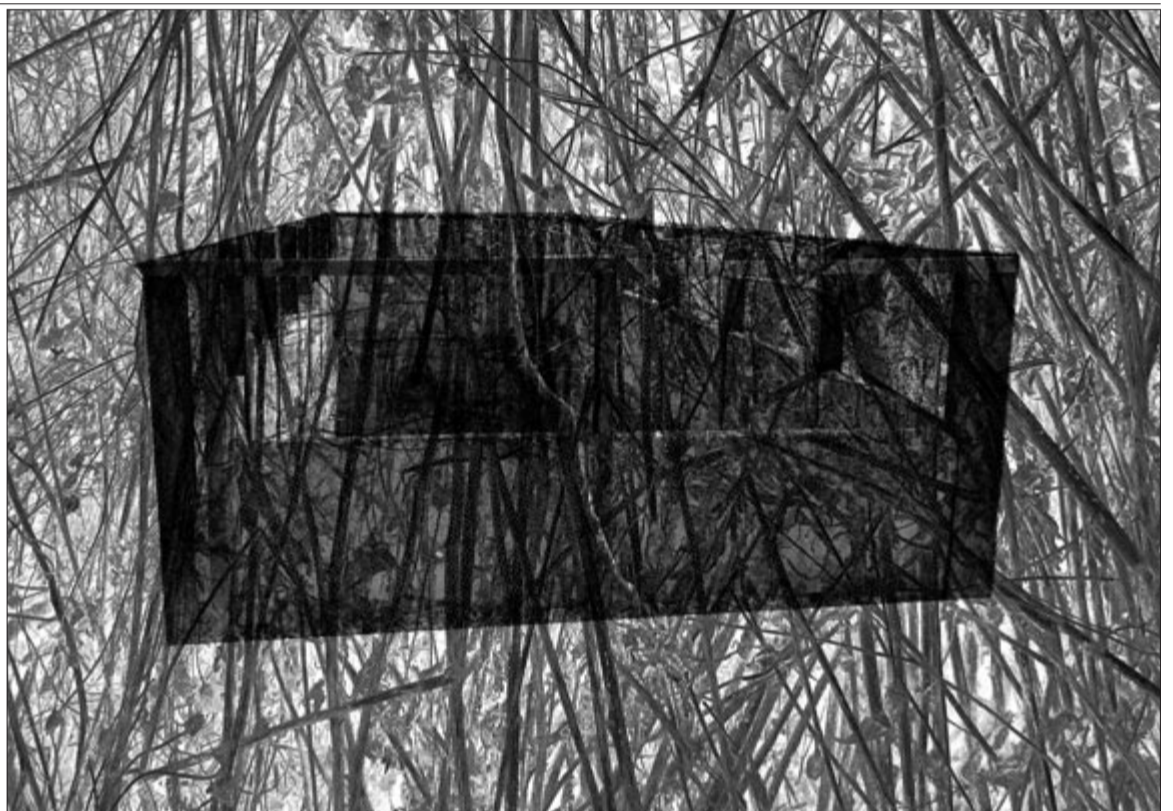
*S ahogy a semmibe könyökölt,
eszébe jutott egy fatönk.*

*Aki az asztalt kieszelte,
a világot köré ültette.*

*Gondolatban rákönyökölt,
alátámasztotta a tönk.*

*Nagyon messzire láthatott:
asztalainkra ráhajolt.*

* 90 éve, 1934. október 10-én született a költő.
Elhunyt 1982. július 2-án.



Az 50 éves Gyergyószárhegyi Művésztelep díját a lengyel Andrzej Wochnik Apoptózis II. című szitanyomata nyerte el. Ez a VIII. Székelyföldi Grafikai Biennálé által felajánlott 12 díj egyike. Minden eddiginél nagyobb szabású tárlat állt össze az idei seregszemlén. A nemzetközi palettán is jelentős helyet elfoglaló eseményre 68 ország 926 művésze küldte el 2046 munkáját. A legjobbnak ítélt művekből, 27 ország 111 alkotójának képeiből állt össze a Csíki Székely Múzeumban nyílt kiállítás, amely december 31-ig látogatható. A biennálé fődíja olasz alkotóé lett. Marco Trentin Magánazonosság 2. és 4. című, tintasugaras nyomtatásban megjelenített fametszetét jutalmazta a legnagyobb elismeréssel a nemzetközi zsűri.

Forrás: Székelyföldi Grafikai Biennálé honlapja

Csákányi Eszter a 26. Bernády Napok díszvendége

2024. október 25. | Kultúrpalota | 18:00 óra



CSÁKÁNYI ESZTER

Amikor találkoztam Barisnyikovval

csellón kíséri KERTÉSZ Endre

A Kossuth- és Jászai Mari-díjas színesző, érdemes művész, a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja október 25-én, pénteken 18 órakor a rendezvénysorozatot záró gálaesten a Kultúrpalota nagytermében lép a marosvásárhelyi közönség elé. Az Amikor találkoztam Barisnyikovval című monodramát adja elő. Közreműködik Kertész Endre csellóművész. Csákányi Eszter nagy sikerű előadásának híre hozzánk is eljutott, a különleges színházi produkcióval kapcsolatos tudnivalókat az alábbi interjú részletezi.

Nagy Miklós Kund

– Kedves művésznő, Ön azon kevesek közé tartozik, akik elmondhatják, hogy szinte minden szerepet eljátszhatott, amit csak szeretett volna. A Színházi adattárban 166 bemutató jelenik meg a neve mellett. Mondhatni valamennyi műfajban, színpadon, filmen, tévében, hangjátékban bizonyította kivételes tehetségét, rendkívüli népszerűségét számos rangos díj, elismerés is honorálja. A vastaps biztos marosvásárhelyi fellépésén sem marad el, nem csak azért, mert nálunk is nagyon sokan kedvelik, de azért is, mert olyan önálló esttel érkezik a Kultúrpalota színpadára, amelynek romániai vonatkozásai is vannak. A produkció egyik kiindulópontja annak a Bodor Johannának az önéletrajzi jellegű könyve, aki Kolozsváron született, Bukarestben vált táncművésszé, sok hányattatás nyomán

Magyarországra települt át, majd a rendszerváltás után Marosvásárhelyen is hosszasan dolgozott vendégtanárként. Bodor Johannából hogyan lett az ön egyszemélyes színházában Marosán Henriett? A Nem baj, majd megértem című könyv pedig miképpen váltott formát, és öltötte magára az Amikor találkoztam Barisnyikovval címet?

– Ez egy kitalált történet. Bodor Johanna könyve és a Barisnyikov-sztori csak háttéranyag volt számunkra. Mi egy előadást akarunk csinálni, nem az ő történetüket megvalósítani. Önálló darabon gondolkodtunk, a Marosán Henriett név jóval később jutott eszünkbe. Sokáig íródott az anyag, nem volt nevem a szerephez. De az egyik gyerekkori tanárom, balettmesterem Heni volt, a másik Fini. Ők tanítottak engem a táncre. Rájuk gondolva ugrott be a Henriett, majd a Marosán név. A lényeg azonban az, hogy ez egy fikatív történet. Eleve nem gondoltuk, hogy eredeti neveket használjunk. És tulajdonképp a pandémia váltotta ki bennem a produkció ötletét. Akkoriban hirtelen rengeteg időnk lett, és úgy éreztem, csinálnom kell egy önálló estet. De már nem akarok benne énekelni, mert abból volt már nekem három, nem akarok pusztán prózát mondani, noha nagyon szerettem Parti Nagy Lajos szövegeit, hanem valami mást szeretnék. És mivel tényleg találkoztam a világhírű Barisnyikovval, az ő sorsa, egyénisége is megihletett. Amerikában ismertem meg igazán, a Pintér Béla és Társulata Titkaink produkciójával voltunk ott vendégszerepelni az ő meghívására,

(Folytatás a 4. oldalon)

A negyedik dimenzió aurájában

Gondolatok Xantus Géza művészetéről

Mellékletünk, a Múzsza hagyományaihoz tartozik, hogy évről évre bemutatja a Szervátiusz Jenő-díjjal kitüntetett újabb alkotókat. Mint már korábban jeleztük, idén szeptemberben Budapesten két jeles művész vehette át Szervátiusz Klárától, a Szervátiusz Alapítvány elnökétől az erdélyi szobrász bronzportréjával nemesített kitüntetést. A Marosvásárhelyen is jól ismert csíkszeredai festőművész, Xantus Géza és az anyaországi Fülel Balázs Liszt-díjas zongoraművész részesült a rangos elismerésben. Az egy évre szóló Szervátiusz Tibor-ösztöndíj is Csíkszeredába került, Simó István, a Nagy István Művészeti Líceum diákja érdemelte ki.

Xantus Géza munkásságát, művészetét értekezleten Árkossy István grafikus, festőművész, író méltatta egy tanulmányban is beillő, alaposan elmélyült laudációban. Mai lapszámunkban abból ragadunk ki néhány lényeges bekezdést. Írásának címe:

Utazás a Szervátiusz Jenő-díjas Xantus Géza transzparens képi világába

Xantus Géza... feladta önmagának a legfőbb leckét, ami így hangzik: Háromdimenziós világunkban két dimenzió négy dimenziót érzékeltetni. Vagyis: Térben formált környezetünkben, a vászon síkján a láthatatlan kiterjedést kell láthatóvá tenni. Ehhez pedig mesterünk, úgy tűnik, megtalálta a kulcsszavakat is, ilyenek: a transzparencia, az áttetsző érzékletesség, a sejtelen és az illúzió összetett, szuggesztív ereje. A feladat lényege elhítenni, hogy van egy olyan felüldimenzionált univerzum is, amelyet a ma embere még nem tapasztalt meg. Legfeljebb sejti létezését. Minden jó művészt vágyik egy láthatatlan szemüvegre, amiért, igaz, kökéményen meg kell dolgoznia, viszont azzal már észlelhető az a különös dimenzió is, amelyben egyszerre benne foglalhat az ismert és az ismeretlen, az egzakt és a transzcendens, a síkforma és a szférikus, s mindezzel esélyként már a végtelenbe is ki lehet pillantani. Az időtlenségbe. Az örök-

létebe. A mennyei létezésbe. A láthatatlanságnak láthatóvá tételéhez persze egyfajta mérészség is kell, mert az ilyen célt csak erős hittel lehet megközelíteni, önszuggesztíóval megérteni és nem akármilyen tehetséggel érzékeltetni. Ehhez jönnek jól a hittudományi elmélyülések, ami a gondolkodás magaskiskolája, és amiből az éntudat megalapozottsága, a profetikusság elhivatottság érzete, felelőssége, kényszere fakad. Tehát az az érettség, amitől kiteljesedhet a lelki bölcsesség.

Aki a láthatatlan láttatását tüzi ki célul, arra, hogy esélye legyen ezt sikerrel vinni, annak kiindulásként legalábbis az eddig ismert végletekben és szélsőségekben kell gondolkodnia. Xantus, a képalkotó, a teológus ezt teszi, hiszen formateremtésének egyik pólusán a természetű figurális áll, a másikon viszont a teljes absztrakció. Hitelesen megfestett, szép alakjai akár a preraffaelitákat is idézhetik, akik felelősségük tudatában igyekeztek kivezetni koruk tévelygő művészetét a hűvös akadémizmusból a vágyott, a klasszikus eszmények irányába. Csakhogy művésznünk nem tesz utalást semmilyen korhangulatra, emiatt jelenhetnek meg képein az időtlenség stílustalan köpenyeibe burkolt, lebegő emberi alakok. Azt is mondhatnánk: valamiféle színekbe ágyazott új tételmelet ez, ahol képlékeny látvány születik festékből,



Díjazók, méltatók, díjazottak a díjátadó ünnepségen Budapesten a Szervátiusz Szalonban: (balról) Simó István, Árkossy István, Xantus Géza, Szervátiusz Klára, Fülel Balázs és Devich Márton. Forrás: Szervátiusz Alapítvány

térbe, időbe, téridőbe elhelyezve. Mindez hologramszerű illúzióként feltűnő figurákkal történik, mintha egy különös, deliriosus pillanat kerítene hatalmába. Valahol messze, a „csak az ég tudja, hol” távoli ismeretlenségében. Nem mindennapi művészet ez. Xantus Géza látomásai máris ott keringenek egy fel-foghatalatlan intersztelláris szférában, ahova persze neki is bejárata van. És lesz később is. Egyszer még meggyőződhet majd saját igazáról. Nekünk pedig egyetlen feladatunk van, hogy most higgyünk neki.

E pillanatokban zord időket élünk. Ámde a béke színe mindörökké égszínké marad, olyan, mint fejünk fölött az erőt adó isteni magasság. S bár somfordáljon körülöttünk az oktalanság, a durvaság, az erőszak sötét árnyéka, Szervátiusz Jenő és Szervátiusz Tibor személyes példája – valamint a nevüket idéző elismerő díj – arra tanít, hogy minden világdrama ellenére a művészet tiszta nyelvével megszólaló emberi gondolat képes lesz igazat szólni.

Árkossy István

Csákányi Eszter a 26. Bernády Napok díszvendége

(Folytatás a 3. oldalról)

akkor többször is beszélgettem vele. Nagyon megérintett ez az ember. Rendkívül tehetséges, rettentően okos, bájos, humoros, nagyon nagy művész, a tétlenségre kényszerítő járvány idején többször is felidéztem magamban a találkozásunk élményét. Az is eszembe jutott, hogy fiatal koromban én is rengeteget táncoltam, meg az is, hogy talán még most is fel tudom emelni valahogy a lábam egy ilyesfajta táncos történet megjelenítéséhez. Addig már olvastam Johanna könyvét, tudtam, hogy mindkettő hasonló pályát futottak be: emigráltak, bátran elhagytak egy országot, a veszélyek sem riasztották el őket. Ezért is gondoltam, hogy a Johanna és Barisnyikov anyaga fog kelleni nekem ehhez az előadáshoz.

– Sokan és sokat tudnak az orosz–amerikai balett-táncos, koreográfus, filmszínész Mihail Barisnyikovról. Interjúkból értesültem, hogy akár véletlenül is tekinthető a világhírű művészettel való színházi találkozása. Illetve mégsem?

– Az első történetem Szilágyi Marihoz köthető. Ő már nem él, fantasztikus dramaturg volt, fordító, sok alternatív fesztivált rendezett Magyarországon. Szervezett egy olyan fesztivált is, amibe benevezte a Titkainkat. Ment az előadás, és volt kaposvári kolléganóm, Magyar Éva, aki azóta már Londonban élő színész és táncosnő, végignézte, nagyban lelkendezett, és újságolta, hogy Barisnyikov ült mellette. Nem akartam hinn. Azonnal felhívtam Szilágyi Marit, hogy létezhet-e ez, ő pedig megerősítette, hogy igen, inkognitóban jött Amerikából. New Yorkban felült a repülőre, utazott kilenc-tíz órát, megnézte az előadásunkat, majd másnap visszarepült. Aztán Barisnyikov a következő évadra meghívta az előadást a Baryshnikov Arts Centerbe, amelynek van egy befogadó színháza, és nemcsak ott játszottunk, hanem különböző egyetemi városokban is. Három hetet voltunk Amerikában. Nagyon szeretett minket, roppant szeretet van abban az emberben, azt akarta, hogy jól érezzük magunkat. Jó programok voltak, fantasztikus helyeken laktunk, mindennel meg lehettünk elégedve. New Yorkban kétszer léptünk fel. Végül tartott egy fogadást, ahova meghívta az egész társulatot. És ott volt az ominózus beszélgetésem vele, ugyanis kiharcoltam, hogy vele üljek egy asztalhoz. Ő akkor már 70 vagy 71 éves volt, és elmondta, hogy volt egy önálló estje. Abban már többet beszélt, mint táncolt, de azt nagyon komolyan vette. Mint mondta, egy másfél órás előadásra három órát melegít be. Ez a tény engem nagyon megérintett. Egy igen fontos kérdést vet fel. Még nagyon sok mindent mesélt akkor a táncról. Behívott minket az irodájába is, ahol a különféle jelmezektől kezdve rengeteg lenyűgöző dolog volt. Engedte, hogy egy kicsit beavatódjunk az ő bizarr világába. Tényleg mámoros találkozás volt, és még hajnalban is, amikor indultunk haza, odajött a szállodához elbúcsúzni. Elmondta, hogy nagyon tetszett neki az előadásunk. A Titkaink tényleg különleges produkció, lényegében ő is érintett volt azáltal, amit felvetett. Abból a szocialista valóságból, ami kidomborodott az előadásból, ő is részesült valamikor. Ikonikus az egész történet.

Felelemő számomra, hogy amikor 70 éves voltam, felhívták, hogy írjon valamit a könyvembe, és nagyon gyönyörűt írt. Külön üdvözölt is a születésnapomon. Elképesztő karakter, mellesleg rendkívül vonzó férfi.

– Bizonyára az ő elhivatottsága, szakmai, emberi megszállottsága is áthatja a monodrámát, amelynek a végén elhangzik egy kulcsmondat: „Egész életemben azon dolgoztam, hogy megtudjam, ki vagyok én.” Ez a főszereplőre vagy önre értendő? És ha önre, akkor kiderült, kicsoda ön?

– Ez egy örök kérdés. Nem csak a színészekre vonatkoztatható. Minden normális ember keresi önmagát, akár kimondja, akár nem. Gyakorlatilag mindenki ezt teszi egy egész életen át. A színész azzal a szerencsével van megáldva, hogy a frusztrációkat, félelmeket meg hiányokat esetleg ki tudja magából játszani. Ha szerencsés, és olyan szerepeket kap, amikhez köze van, akkor valóban képes használni a saját lelki múltját, lelki életét. Az menjen színésznek, aki ezt be meri vállalni. Furcsa dolog ez, szerintem egyfajta terápia. Ha egyre inkább vállalja önmagát és az érzelmeit, a színész tulajdonképpen gyógyítja önmagát. De az élet természetesen nem ilyen egyszerű. Bonyolult a kérdés, de igazából a darabban Marosán Henriettre is vonatkozik, meg persze rám is.

– Többször nyilatkozta, hogy gyermekkorában nem színész, hanem táncművész szeretett volna lenni. Nem jött össze, de színészként is lételeme maradt a mozgás, fontos kifejezőeszköze a koreográfia. Úgy másfél évtizede láthatam egy olyan emlékezetes előadásban, amely egy edzőteremben zajlott. Az Orlai Produkciós Iroda Fédra Fitness produkciójában volt a címszereplő. A mostani egyéni kihívás, de lényegében ez is csapatmunka.

– Nagyszerű csapat fogott itt össze. A darabot Bíró Bence írta. A zenét Rozs Tamás is írta, és zenészként is közreműködött. Bodor Johanna volt a koreográfus, de nem csak ő. Kálmán Eszter készítette a díszletet meg a jelmezt, ő és Johanna szerepel rendezőként is, de igazából mindenki rendezett, mindenkinek volt hozzájárulása. A betegségem miatt elcsúszott a bemutatás, az megint bizonyos változtatásokat igényelt. Akkor lépett be a munkába Gergye Krisztián, aki rendező és táncos is, és szintén nagyszerű instrukciókkal látott el. Aki nélkül pedig tényleg nem tudott volna ez a produkció létrejönni, és ebben a marosvásárhelyi munkában is elképesztően segített, az Lovass Ágnes, aki a darab asszisztense, kelléke, sőt, a sugója volt, és irdatlan sok munkát végzett, neki is nagyon hálás vagyok. Számomra ez egy csodálatos próbafolyamat volt.

– Van-e valami, amire előzetesen fel szeretné hívni a vásárhelyi színházbarátok figyelmét?

– Nincs. Jöjjenek el nyitottan, nézzenek és figyeljenek. Örülnék, ha minél többen ott lennének a Kultúrpalotában. Én alig várom, hogy oda menjek.

Nagy Attila

Dama

Püthagorasz lánya, Dama,
Miféle titkokat súgott neked,
Hagyott rád Apád?
És mit szólna hozzá korcs korom,
Ha elferdítve mindazt,
Mocskos szájakból
Visszahallanád?

Elvész-kivész a Minden...
Szárnyaszegett lelkünk
A testbe visszahullt –
Az annyiféle változásba
– Melyről nem tudni még, hogy merre –
Csak belevonít a sok-sok
Nyomorult...

A bölcsesség nyugalmát újra,
Ki tanítaná meg nekünk?
Háborút háborúra halmoz
A fondorlatként eladott
Álderünk...
Mint görög tragédiának hősei:

Győztesen nem kerül ki senki
Abból, amit elbliccel folyton
Az annyiféle, öncélját kergető
Nemmand...

Püthagorasz lánya, Dama,
Már nem lehet hallgatni úgy
És annyit... De, Apád követni,
Ki lenne ma oly botor és érett?
Ki vállalná ma ép testtel és ésszel,
És mivégett?

Nem járna érte sem legális,
Sem illegális, bármiféle pénznem...
Érted-e mindezt, Dama?
Én nem értem, de félelem –

A nyugalom bölcsességét,
Ki tanítaná meg nekünk...
Kiborítva, mint a faeces,
Nagyon büzlünk s eszementként
Továbbra is csak üritünk és
Ürülünk...

2024.06.26.

Elágazások – Külön utakon, mégis együtt

Azt hiszem, nem csak a mostani nyolcak, a Marosvásárhelyi Művészeti Líceum mindenkori végzettjei elmondhatják, hogy saját útjukat járva szétszóródtak ugyan a nagyvilágban, de az alma mater és mindaz, amivel ez a kiváló iskola elindította őket, valamiképpen mindannyiukat összekapcsolja, és joggal érezhetik, hogy a művészetek szerteágazó nagy életfáját valamennyien a maguk módján tudják éltetni. Az, hogy most ők nyolcan, a középiskola 1988-as végzettjei újabb találkozóra és sosem volt közös kiállításra összejöttek, ugyancsak ezt példázza. Ezzel – úgy vélem – mindazok egyetértenek, akik megnézték a Bernády Házban rendezett és még megtekinthető Elágazások című kiállítást. Változatos, sokszínű, gazdag és látványos alkotásokkal, igényesen válogatott és ötletesen, kedvcsinálóan tálalt vizuális anyaggal lepték meg a tárlatlátogatókat, akikben az is hamar felmerülhetett, hogy bizony vannak pótolnivalók az ismereteinkben, sok olyan, egykor itt tanult markáns művészt nem ismerünk, akiket tisztelnünk, értékelnünk kellene. Az is egyből megfigyelhető, hogy profi rendezés, a Budapesten szép pályát befutó Erdőháti Melinda személyében tapasztalt kurátor gondoskodott arról, hogy a kiállító egyéniségek is jól érvényesüljenek, és a művek közös üzenete is kellőképpen felerősödjék. A nyolc „véndiák” – Albert Melinda (designer – Olaszország), Csók Sándor (szobrászművész – Ausztria), Erdőháti Melinda (vizuális művész – Magyarország), Gál Lehel (festőművész – Magyarország), Marius Dan Gheneșcu (festőművész – Kolozsvár), Kolumbán-Kántor Zita (textilművész – Marosvásárhely), Veress Enéh-Erzsébet (szobrászművész – Magyarország) és Szabó László (református lelkész, műkedvelő grafikus – Marosvásárhely) – nem csak egymást lepte és örvendeztette meg ezzel a csoportos bemutatkozással, a közönségnek is maradandó élményt szerzett. (nk)

A 2024. október 4-én lezajlott megnyitón a közös gyökerű, de eltérő életutak és különböző alkotófolyamatok nyomán született műveket és létrehozókat kurátor kollégájuk, Erdőháti Melinda ajánlotta a jelenlevők figyelmébe. Az ő elhangzott szövegét közöljük az alábbiakban.



„Véndiák” a sarokban... Részlet a galéria nagyterméből

*Hölgyeim és Uraim, tisztelt Jelenlévők!
Kedves kiállító művész barátaim!*

Nem volt egyszerű dolgom ennek a megnyitóbeszédnek a megírásával, hiszen a kiállítás anyagát és alkotóit oly’ sokféleképpen lehet megközelíteni.

Én is egyike vagyok a ma este itt kiállító nyolcnyolcnyolc... Igen, mi is nyolcan vagyunk, mint az avantgárdok, és ha iskolát nem is alapítottunk, de egy helyről indultunk, hogy egyéni útjaink járva megmutassuk azt, amit a bennünk rejlő vagy a körülöttünk lévő világból érzékelünk és gondolunk. Először álltunk ki együtt itt, Marosvásárhelyen, ahol az utunk elkezdődött, ahol megtanultuk azt a

formanyelvet, amely, akárcsak az identitásunk, az életünk során formálódott, épült.

Az itt látható majd’ hetven mű sokszínű. A fekete-fehér grafikák, monokrómra hajló sávok és vonalak, vagy az erőteljes és meleg színek a vásznon, a finoman hajló fa melegsége, a márvány hűvössége, a fém csillogása és a textíliák teste, a bőr feszülése – mind jelen van. Külön, de mégis együtt, érzékeny és érzéki, gazdag, belső feszültségeket kiegyensúlyozó képi világot tárnak elénk. Olyan világot, amelyet nem feltétlenül gondolati úton fogunk megérteni. Állunk egy-egy munka előtt, nem mindig értjük, hogy mit látunk, de valami miatt odavonz minket,



Albert Melinda táskakreációi



A kiállítás egyik terme... Előtérben Kolumbán-Kántor Zita tértextilje, hátul Veress Enéh-Erzsébet plasztikái. Fotó: N.M.K.

és meg akarjuk érteni. A fontosabb munkákat, úgy vélem, csak egyéb módon, az érzékelés vagy az intuíció által tudjuk a magunk számára felfoghatóvá tenni, ez pedig eleve kizárja, hogy készen kapott gondolatok, eszmék, tartalmak sematikus elemeire támaszkodjunk.

Körbejárva elmerülhetünk Szabó László aprólékos munkával megformált linómetszeteiben, amelyeken a madárperspektívában készített tájképek Orbán Balázs-i természetűséggel dokumentálják a látványt, a feltétlen igazmondás jegyében, de sohasem a valóság szolgái másolásával. Épületábrázolásai részletgazdagok és művesek.

Marius Gheneșcu költői finomságú Érzelmek című ciklusának képein az emberi kapcsolódások szakrális szerepe mutatkozik meg, feltűnik a párkapcsolatok misztikuma, imagológiai-szentírásai dialektikaként való új-

gozott technikájával pedig a fémeket.

Gál Lehel murális technikákkal készített vásznai egyszerre idézik meg a személyest és a transzcendenst. Képeinek erejük van és spirituális mélységük. A szinte monokróm képek színessé válnak, keressük, hogy hol van a főt és a lent, mi a tükröző és mi a tükröződő, mi a megfogható és mi a megfoghatatlan.

Veress Enéh-Erzsébet szobrai organikusak, tiszták, természetközeli. Letisztult formáinak vájataiba hol egy madár költözik, hol nekünk lenne kedvünk csak úgy átdugni rajta az ujjunkat, játékosan, ahogyan ő is alkotta őket. Azzal az egyszerűnek tűnő játékosággal, amely csak nagy művészeknek adatik meg.

Az egyetemen Marc Richir, a filozófiatánárom kisebb-nagyobb sikerrel próbálta megismertetni velünk Platón elméleteit, aki a formákat mint a tudás tárgyait azért „különítette el” az érzékelés tárgyaitól, mert ez utób-



Gál Lehel festményei

raeledése, a művész ön- és témareflexiója.

Kolumbán-Kántor Zita alkotásainak gyökereit mindig az emberiség örök értékei között kell keresnünk. Ha az anyagi jelleg kerül előtérbe, akkor a magyar népművészet a fő ihlető, ha a szakralitás vagy a szellemi szféra mozgatja meg fantáziáját, akkor egyetemes a beágyazódás. Itt is megjelenik az identitás mint téma és a múlt mint kiindulási pont.

Albert Melinda elképzeli, lerajzolja, majd formába önti terveit, úgy, hogy ezek viselhető tárgyakká, mindennapi életünk részeivé válnak. Nagymértékű nyitottságának és az eklektikára való hajlamának köszönhetően az elmúlt években több mint húsz nagy nemzetközi divat- és designmárkának dolgozott.

Csók Sándor is formáz, vés, hegeszt, megdolgozza a márványt, saját maga által kidol-

biak állandó változásban vannak, s ezért megismerhetetlenek.

Ha nézünk, akkor tudjuk, vagy csak érzékeljük? Mennyire kell közel menni valahoz vagy valakihez, hogy érzékeltesük a jelenlétét?

Ha szeretnének választ kapni a kérdésekre, javasolom, menjenek közel a művekhez, és hozzánk, alkotókhoz is, hiszen olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy mind itt lehetünk ma, és kérdezzék meg azt, amit eddig nem mertek megkérdezni.

Végezetül szeretném megköszönni Albert Melindának a rengeteg munkát és odafigyelést, nélküle ez a kiállítás nem jöhetett volna létre.

Tartalmas szórakozást kívánok, megnyitom a kiállítást.

Erdőháti Melinda



Balekológiai kis traktátum

Bölöni Domokos

Beletörött a kulcsocsk a postaládikánkba. Új záracska, egyébként fölöslegesen, mert be van kamerázva minden, mit is emelhetne ki valaki egy ilyen izéből. De maradt-ként ragaszodom a ládánkhoz és a zárjához. És hát kell új kiskulcs is, ez világos.

A házbizalmi ritkán áll a lakók rendelkezésére, falun remetéskedik.

Úgyes feleségem megtalálja azt az illetőt, aki pár éve új bejárati ajtót is szerzett a lakásunkhoz, igaz, nem semmiért.

Nemsokára új zár kerül postaládikánkra, kulcsocskával, hát persze.

Agyérgörcs múltban, vagy már el is, állapítja meg a főorvos úr.

Kiengednek, kvázi gyógyultan.

Találok cédulát postaládikánkban.

Ez áll rajta: Balekológiai kis traktátum.

Gyógyulásom része. Mondják: mivel heuréka, ismét tudok netezni, talán csak-csak beugrik ez és amaz.

Hát nehezen jön össze, miszter.

Az első ködoszlató hajnalon mégis... Épp amikor a vonatban hozzám lép egy meglehetősen tépett alak, és azt kérdi, meginné-ve vele egy pohár bort. Csaknem üres a járat, minden kapuban megáll, teszi hozzá. Maradt némi erdélyi bora, kissé savas, annál élesebb.

Nem szeret üvegből inni, keritenünk kellene két poharat. A szakadt fazontól meglepő az intráda. Erdélyiek már mindenféle trükkkel koldultak tőlem, pl. az aluljáróban tepertős pogácsát kínált egy fiatalember; legénytoll sem pelyhedzik állán, nyomulva kiabálja: ő sütötte, eredeti székely recept szerint, kóstoljam szá' meg.

Oszt' juttassak valamit szegény árvái részére.

A büfékocsi emberét szintén kínáljuk, ad nejlompohárt.

Előkerül a „vékony nyakú” a kopott sporttáskából, a tartalom fel is fűrésztödik hármában.

Töröm a diót, nem jut eszembe a fazon neve.

Dumálás kedvét fokozza indulata. Mert né hogy járt.

Úgy járt, hogy ő újságíró. (Gratula, miért is?) E minőségében vett részt egy tudomá-



Szél – Csók Sándor szobra

nyos előadáson az erdélyi városkában, ahol két eruditus személy beszélt az életéről, a környezetről, az egészségről, ajaj, mindenről.

Előadás után az idősebbik személyt a város díszpolgárává avatják (hiszen nem akárci Ó: a Román Akadémia tagja). Szülővárosában barátja, egykori munkatársa laudálja.

És ez a tudós viszontlaudálja magyar barátját – aki érdemdoklevelet kap a városkától.

Köztiszteltnek örvendő polgárok, és itt „kösssem fel a gatyámat”: az idősebb, már kilencven felé ballagó tudós egyesült katolikus, a székely pedig római katolikus. Vékonnyhjú memóriám jege nem török be ettől az infótól.

Na de hát a szakadt fickónak (most sem ugrik be a neve, tehát SzF) nem ez bántja a csőrét, hanem egyéb, ha meg nem sért vele.

No, isten-isten! A pincér közben elbóbiskol. SzF csak most „melegedik bé”... Ledobja magáról a trenszkót.

– Az ünnepség után néhány személyt meghívott a székely tudós a lakására, kellemesen elbeszélgettem az akadémikus bácsival, kis-

magnóra rögzítettem a beszélgetést, közben poharazgattunk, és most nézzem jól ide, tisztelt uram – emeli a vékony nyakú palackot SzF –, ezt a finom nedűt ittuk, a székely tudós saját terméséből készült... Istenisten, no.”

Borokat nem könnyen felejték, pompás ital. A pincér felriad, rágcsálnivalót kapar elő, azzal már egészen jól csúszik a szász rizling...

És arra is emlékszem, amint mutatja a karóját: mennyi lehetett az idő, amikor észbe kapott: a fenébe is, hát már az állomáson kellene várnia a vonatot, hogy elvigye Budapestre...

Házigazda nem jön zavarba, semmi gond, nyugtatja: „A fiam felviszen Dédára – ezt gyorsan leírom, hiszen végre előbukkan egy név (bár furcsán hangzik, dadogós) –, ott a nemzetközini jelentkezel a kalauznál, vág jegyet, és meg van csinálva a jövőd, kedves barátom!...”

Megtudom (és most ez is felidéződik): SzF azért utazik Budapestre, hogy átvegye a díját. Megnyerte egy folyóirat pályázatát.

Kis balekológiai traktátum.

Jár érte valami ötezer forint.

Ez nagyon fontos, magyarázza. Persze, persze, a Nobel-díj, bólint a bár embere.

Franc, aki meg teszi. Nézegetem a cédulát, köszönöm, főorvos úr.

Az agyérgörcs metaforája.

Az éjszakában nagy sebességgel viszi a tudós fia. Dédára. Nem marad idő jegyre, indulóban a vonat. Egy alak, aki az ablakból figyelte az érkező lihegését, előzékenyen nyitja a vagon ajtaját, besegíti SzF-t – majd nyájas társalgásba elegendik vele. SzF roppantul hálás a nemes gesztusért, hát azonnal s lelkesen elmeséli, kicsoda is ő, honnan érkezik, s milyen nehezen sikerült elérnie mégis a nagyvonatot... – Hol lehet a kalauz úr?... Nem szeretnék potyázni, kérem...

Jótevője megnyugtatja, nincs ok a kapkodásra, a kalauz alszik. Nyugi lesz Kolozsvárig. Ott majd SzF nyugodtan leszállhat, megváltja a jegyét, s irány Budapest!

Örömeiben elővarázsolja az egyik palackot a sporttáskából. Hálálkodva kínálja Jótevőjét – és mindent, de mindent elregél a kisvárosról, a két tudós barátról, s talán, bár ebben már nem vagyok biztos, az üldözött görögkatolikus püspökről is, aki szintén ott él, de nem járhat ki, ezért az alkalomra írt szép levélben

üdvözölte hittársát, a jeles akadémikust...

SzF-nek ekkor talán feltűnhetett volna, hogy a Jótevő összevonja szemöldökét. Mert aztán már vonatottabb a beszélgetés. Ráadásul SzF az öt palack egyikével meg is ajándékozta a Jótevőt.

Kolozsvár előtt felfedi kilétét a Jótevő. Igazolja magát, és igazoltatja SzF-t. Magas rangú ellenőr, mindent és mindenkit ellenőríz, az utolsó fékezőig; a potyautasokat s a saját zsebre dolgozó, Násunak (Keresztapának) becézett kalauzokat főleg.

SzF csak tátog. Részeg mosollyal bólint megadóan... Ez igen, ismeri el; velem még így ki nem babráltak, mondja halkán – pedig megéltem és megértem immár egyet és mást...

Fogcsikorgatás nélkül fizeti ki a nem csekély bírságot – a szuperkontrol pedig eltűnik a folyosó végében.

Búcsúképp vigyorogva int köszönetet az ajándék palackkal.

Hát így jártam én, kérlek szépen, búsong SzF.

Viszont szerencsésen átjutott Magyarországra. „Most itt vagyok”, dadogja diadallal, „és még mindig van félüvegnyi szász aszú, amit ha megiszunk, pertu lesz az egész krva világ!...”

Emlékezetem „kissé kihagy”, nem az érgörcs homálya lehet az oka, hanem inkább az, hogy feltöltik az étkezökocsit, és következnek a vilmoskörte meg a friss sör...

SzF akkor már olyanokat mond, hogy „az ő hazájában” még mindig hemzsegnek a spiclik, még a vasút is besugó, hiszen lám, már a sínek is „feldobják a talpfát”.

Nem tudom azt sem, hol váltak el útjaink. Talán a Móríc Zsigmond körter körül keresi azt a nőszemélyt, akihez az erdélyi „gáska” irányította. Mint az amerikasoknál: ez lehet a „burdos néni”, a szállásadó. De SzF (és ezt megjegyeztem, bár nem sorolnám az érényei közé, ha mégis volnának) meglehetősen rosszmájúan, feltehetően a szójáték kedvéért jelenti ki az (ismeretlen) hölgyről vagy hajadonról (tán a *borderline* mintájára), hogy „az, kérlek, egy bordéjjány”...

Ring a kikötő velem. Naphosszat bolyongok a memóriám ösvényein. Az észlelet derűs perceit élvezve ezt a mesét dr. Ovidiu Bojor és dr. Kalabér László emléke előtt tisztelgve balekoltam...

Rangos szemle

11. nemzetközi és 19. országos fotószalon

Közel 70 éves tevékenysége alatt hozzászoktatta a vizuális művészeteket kedvelőket a Marosvásárhelyi Fotóklub – mostani nevén Marx József Fotóklub –, hogy kiállításain minőségi a kínálat. A saját tagjai és a meghívott alkotók egyéni és csoportos tárlatain túl a legkiemelkedőbb seregszemle a kétévente megrendezett nemzetközi fotószalon, amely egyben országos biennálé is. Az idén sikerült egy újabbat, a 19. országost és a 11. nemzetközi kiállítást megszervezni. A díjazott képeket október 11-én, pénteken délután mutatták be a nagyközönség előtt a marosvásárhelyi vár Szűcsök bástyájában, ahol a jelen levő alkotókat díjazták.

Vajda György

Both Gyula, a Marx József Fotóklub elnökének üdvözlő szavait követően Varga Ferenc, a csíkszeredai magyar konzulátus konzulja szólalt fel. A konzul kiemelte, hogy e rangos esemény, amelyet immár több évtizede szervez a fotóklub, méltón öregbíti a város hírnevét, hiszen a felhívásra az egész világból jelentkeztek benevezők. „Nagyon sok hasonló rendezvény van világszerte. Az a tény, hogy sikerül fenntartani a marosvásárhelyit, és növelni iránta az érdeklődést, azt jelenti, hogy az esemény a világ hasonló megmérettetései között rangos helyet vívott ki, és méltó módon népszerűsíti a kiválogatott, kiállított művekkel a vizuális művészetet” – mondta többek között a konzul. Említésre méltó, hogy évek óta a legtöbb benevező a hazaiak után magyarországi alkotó, így a rendezvény hozzájárul a magyar-magyar kulturális kapcsolathoz.

Szász Andrea, a Marosvásárhelyi Szabadidő- és Kulturális Központ igazgatója a város nevében üdvözölte a jelenlevőket. Elmondta, a rangos kiállítás igazán sokszínű, hiszen megjeleníti a világ szinte minden tájáról részt vevő alkotók vizualitását, a fotográfia igazi

kortárs seregszemléje, a város egyik rangos eseménye, ezért az önkormányzat felkarolja és támogatja a rendezvényt. A zsűri nevében Ovidiu D. Pop és Nagy Lajos szólalt fel, és



Oldott hangulat a fotószalon megnyitóján a marosvásárhelyi vár Szűcsök bástyájában az október 11-i megnyitón

Fotó: Mariş Cristian Daniel

méltatták az alkotásokat román és magyar nyelven. A zsűri harmadik tagja, Kerekes István, Mosonmagyaróváron élő marosvásárhelyi fotóművész nem volt jelen. Nagy Lajos hangsúlyozta, évente több száz hasonló rendezvényen zsűrizik, így van összehasonlítási alapja. A beküldött munkákat illetően a marosvásárhelyi szalon a jobb középkategóriába került, ami jó jel. Kiemelte, hogy zsűrizéskor elsősorban a fotós gondolatosságát, üzenetét vették figyelembe, majd a technikát, amivel megjelenítette a mondanivalót. Az is elismerést nyert, hogy egy-egy fényképben mennyire „volt benne” a fotós, milyen mértékben

alakította át saját koncepciójának megfelelően a képi világot.

A kiállított munkák között dominált a fehér-fekete fénykép, amely drámai hatást kelt, portrék, aktok, természetfotók és életképek színesítik a tárlatot. Hiányzanak a kortárs, konceptuális alkotások. S talán itt érdemes megjegyezni, kár, hogy az anyagiak nem engedik meg, hogy a hasonló külföldi tárlatokon megszokott, nagyobb formátumú fotókat állítsanak ki a szervezők. És az is nyilvánvaló, hogy a több évtizedes tevékenységnek köszönhetően – de Marosvásárhelyi fotográfiai múltját tekintve is – megérdemelne a klub a rendszeres kiállítások szervezésére alkalmasabb termet. A jelenlegi helyzetben dicséretre méltó, hogy a klub metges mindent azért, hogy a város kulturális kínálatából ne maradjon ki ez a valóban rangos esemény.

A helyszínen Timár Zsolt, a Marosvásárhelyi Fotóklub tagja, Kertész Hajnalka székelyudvarhelyi fotográfus és a nagyváradi Adela Lia Rusu vette át a díjat, az utóbbi elnyerte a legjobb szerzőnek járó elismerést is. A díjazottaknak postán küldik el a diplomát és az érmeiket.

A megnyitót Kásler Magda, a Maros Művészegyüttes táncosa, énekes előadása tette színesebbé, kísérte a Pergő zenekar két tagja, Katona Péter hegedűn és Brassai Máttyás brácsán.

Amint korábban is közöltük, a marosvásárhelyi Marx József Fotóklub pályázati felhívására 43 országból mintegy 1300 fotót küldött be 172 alkotó. A zsűri 164 szerző 60 képét válogatta ki és díjazta. Ezeket a képeket állították ki a marosvásárhelyi vár Szűcsök bástyájában. A kiállítás decemberig látható.

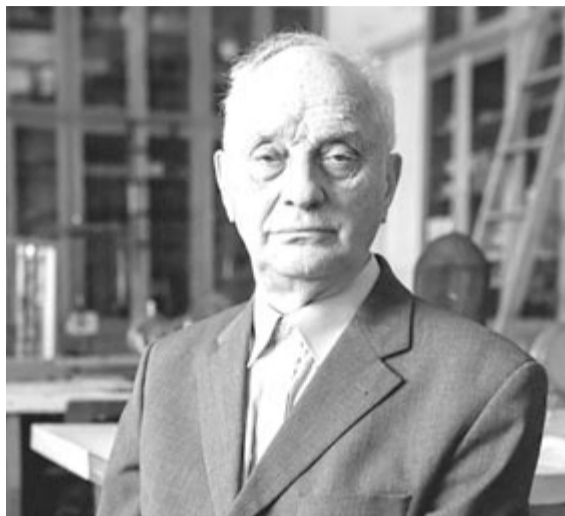
Bíró Tibor fizikatanár emlékére

(1940–2024)

Ha majd évtizedek múlva valaki csak úgy elmegey a Bíró Tibor tanár úr sírjához, röviden csak azt olvassa, hogy tanár volt, élt 84 évet, esetleg milyen díjjal tüntették ki. De vajon mennyire hiányzik az az igazi érzés, amit Ő tudott nyújtani diákjainak, kollégáinak vagy akár barátainak? Az elkötelezett, az ötletekkel teli, a mindig kíváncsi és mást is kíváncsivá tevő, egyszerűen az élettel teli ember, akivel bizonyosan soha nem lehetett unatkozni. Lehetett vele a klaszszikus fizikáról, a mechanikáról, az elektromágnességről, a radioaktivitásról, de akár a modern hűrelméletről is beszélni, vitatkozni. Otthon volt minden témában. Mert akár tudományról, egyetemről vagy művészetekről beszélünk, megdöbbenően egyszerűen tudott érvelni, amelynek mindig volt általunk is elfogadható logikája. És milyen csodás, hogy egy ilyen ember tanárként élhette le élete java részét!

Bukarestben született 1940. május 18-án, 1946-tól Marosvásárhelyen élt. A középiskolát a Bolyai Farkas Líceumban végezte. Sikeresen felvételizett a temesvári Műszaki Egyetem elektrotechnika és a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem matematika-fizika szakára. Az utóbbit választotta. Tanári pályafutásának 42 éve alatt tanított fizikát Nagyenyeben, Maroszentgyörgyön, majd Marosvásárhelyen, a 3. Sz. Ipari Líceumban, a Papiu Ilarian Líceumban, majd a Bolyai Farkas Elméleti Líceumban.

„Miközben megmutatta a világ működésének varázslatos és egyben logikus összefüggéseit, felverte minket az egyszerűség, a becsület, a tisztességes munka erényeivel” – mondja róla a korábbi tanítványa. Tömör, a lényegre megfogalmazó gondolat a tanárról, az emberről. A tanárt a diákjaiban hagyott nyomok mérik, és ha így szól egy volt diák, akkor azok a nyomok mélyek, tartósak, meghatározóak. Ha Bíró Tiborról beszélünk, az egyszerű szavak a legpontosabbak. Elkötelezett fizikatanár volt, a szó teljességének értelmében. Hivatása iránti alázattal végezte munkáját, nagy elméleti tudással, kitűnő gyakorlati érzéssel adta át az ismereteket. Nagyszerű feladatmegoldóként, feladatszerkesztőként, szenvedélyes kísérletezőként ismertük. Furfangos, csavaros feladatai megoldozták a kihívásokra, versenyekre hangoló diákokat. Ötletes kísérletei, többségében a saját maga által kigondolt és megalkotott eszközökkel, lefedték a teljes tananyagot. Időt, energiát nem kímélve készítette fel a fizikában tehetséges növendékeit, országos, nemzetközi versenyek díjazottjait. Odaadással törekedett az általános fizikai tudás átadására. Mindenkit tanított, mindenkit nevelt a tisztességes munka egyszerű példájával. Igényességre, kitartásra, következetességre biztatta diákjait. Szívügye volt a fizikai ismeretek terjesztése: szakmai táborokat szervezett, feladatokat szerkesztett hazai és külföldi szaklapokba, ismeretterjesztő cikkeket írt. Hosszú ideig szerkesztője, egyik alapembere volt az erdélyi diákokhoz szóló Firká folyóiratnak, feladatai jelentek meg romániai szaklapokban, valamint a magyarországi Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapokban. A Bolyai Farkas Elméleti Líceum a jó munkatársat, az önzetlen, jó barátot gyászolja benne, akire mindig lehetett számítani, szakmailag és emberileg egyaránt. Egyensúlytartó kisugárása stabilitást jelentett az iskola életében. Sajátos humorú, derűs hangvételű történetei tették színesebbé a mindennapokat. Mindenre volt egy jó története. Életszeretéről talán fociársai mesélhetnének, mert a foci életének kihagyhatatlan része volt. Bár többen elmondták, leírták, hogy vannak emberi sorsok, amelyek marandó nyomot hagynak környezetükön, fiatal



generációk viszik tovább gondolataikat, világról alkotott véleményüket, ez nem fedi le a teljes valóságot. Nézzenek csak körül, ismerősei, barátai, tanítványai közül van-e bárki, aki ne az érvelő, az élettel teli emberként emlékezze Bíró Tibor tanár úrra, esetleg egy-egy ötletére, kísérletére, amely döntően befolyásolta a világról alkotott véleményünket, sőt ennek kapcsán talán életünk döntéseit is. És ugyancsak Ő volt, aki mindig kereste az újabb és újabb érdekes bizonyítékot, kísérleteket, mindig kereste az újat a megértéshez, de ugyanakkor hűséges társ volt akkor is, amikor egy új magyar egyetemet kellett építeni a semmiből. Az ugyan igaz, hogy fiatal élete java részében középiskolákban tanított, de nem elhanyagolható az sem, hogy az utolsó 23 esztendőben a Sapientia EMTE fizikalaborjainak az építése jelentette élete fő célját. Mondhatnánk úgy is, hogy a Sapi színeiben futballozott, mert szerette ezt a játékot. Talán egyetlen kivétel a Bolyaival játszott mérkőzés volt, amikor egy félidőt itt, egyet meg ott játszott. Kezdődött ez akkor, amikor a 2000-es évek legelején volt tanítványával, Ajtay Lőrincel megbízást kapott egy mikrohullám labor felépítésére. Ezt – mármint a mikrohullámokat – nem isszák, nem eszik, nem látják, nincs szaga, mégis jelenkori életünk egyik legfontosabb eleme, gondoljanak a műholdakra, mobiltelefonokra vagy akár a WiFi-re. Röviden szólva, megcsinálták. Így, mivel Lőrinc túl korán elhunyt, Tibor maradt, aki újabb és újabb kísérleteket gondolt ki és hozott létre mindaddig, amíg kiépült egy modern, nagyon hasznos egyetemi fizikalaboratórium. Így a Sapientia közösségének tagja lett immár 23 éve, ami a Sapientia egyetem majdnem teljes történetét felöleli. Szívesen járt az egyetemre, amelyet őszintén szeretett, és munkatársai úgy gondolták, hogy ezt mindaddig tudja folytatni, amíg egészsége megengedi. Csendben tette a dolgát, soha nem akart előtérbe kerülni, pedig igazából ekkor érett be előző pedagógusi munkája, és ekkor kapta legjelentősebb díjait. Többek között az általa is végzett munka alapozta meg azt a szakmai bizottságot, ami segítette átvészelni az egyetem 2008–2010-es válságos időszakát. Akkor, amikor majdnem megszűnt az egyetem támogatása. Jelenlegi és volt munkatársai nevében is megrendülten búcsúzzunk Bíró Tibor tanár úrtól. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

Dr. Dávid László, a Sapientia EMTE

Szenátusának elnöke

László József, a Bolyai Farkas Elméleti

Líceum fizikatanára

Máthé Márta, Bolyai Farkas Elméleti Líceum
nyugalmozott fizikatanára

Orosz drónok Románia légterében

Konstanca megye lakói csütörtök este RO-ALERT üzenetet kaptak, amelyben arról tájékoztatták őket, hogy az ukrán határ közelében „tárgyak hullhatnak le a levegőből”, és lehetőség szerint vonuljanak a pincékbe vagy menedékhelyre. „Ha nincs menedékhely, maradjanak a házban, távol az ablakoktól és a külső falaktól. Becsült időtartam – 90 perc” – állt a kiüldött üzenetben.

Az üzenetet megelőzően katonai repülőgépek repültek a román tengerpart felett, és a Konstanca megyei katasztrófavédelmi felügyelőség szerint három hívás érkezett ezzel kapcsolatban az állampolgároktól a 112-es egységes segélyhívó számra. A katasztrófavédelem az üzenetet tájékoztató jelleggel adta ki a lakosságnak, a pánikot megelőzendő.

Az esettel kapcsolatban Marcel Ciolacu miniszterelnök pénteken nyilatkozott a sajtónak, elmondta, a „kiberprovokáció” lehetőségét is vizsgálják a védelmi minisztérium szakemberei. A miniszterelnököt arról kérdezték az újságírók, milyen intézkedéseket mérlegelnek, tekintve, hogy „másodszorra hatoltak be orosz drónok Románia légterébe”.

Ciolacu szerint meg kell várni a védelmi minisztérium szakembereinek elemzését a történetekkel kapcsolatban. Azt a lehetőséget sem zárják ki, hogy „kiberprovokáció” történt, mivel a román légtérrel védő vadászgépek egyikének sem sikerült

vizuális kontaktust teremtenie a radarok által jelzett drónnal. A kormányfő egy csütörtök esti televíziós műsorban azt mondta a Konstanca megyei légiridő kapcsán, hogy nincs veszély, de az előírások megkövetelik ilyen esetekben a riasztást.

Arra a kérdésre, hogy létezik-e vagy sem törvény a román légtérbe behatoló drónok lelövésére, Ciolacu azt válaszolta, követni lehet a drón útvonalát, és ha civil vagy katonai célpont felé közelít, lelövik. A védelmi minisztérium csütörtök este közölte, hogy kis méretű légi célpontot észleltek a hadsereg radarjai a Fekete-tenger felett, a Konstanca megyei Mihail Kogălniceanu településtől mintegy 150 kilométerre. A tárcsa tájékoztatása szerint 17 óra körül észleltek a radarok az államhatár felé közeledő célpontot. A riasztás nyomán felszállt a Romániában légi járőrszolgálatot teljesítő spanyol légierő két F-18-as, illetve a román légierő két F-16-os vadászgépe. A radarjelzések szerint a célpont 19 óra körül ért a román szárazföld fölé Eforie település térségében, aztán Topraisir irányába haladt, míg 19 óra 20 perc körül Amzacea településtől keletre eltűnt a radarról. A védelmi minisztérium szerint a légi eszköz legtöbb 14 kilométerre hatolt be az ország területére, a radarok folyamatosan követték az útját. A vadászgépeknek nem sikerült vizuális kontaktust teremteniük vele, és csütörtök késő estig lehetséges becsapódási zónát sem azonosítottak. (Agerpres)

FONTOS TELEFONSZÁMOK

• Romtelecom-tudakozó - információ - 0766-121-234	• Delgaz Grid - 0265/200-928 - 0800/800 928
• Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112	• Aquaserv: - hideg víz-csatorna - 0265/215-702 - közönségszolgálat - 0265/208-888 - központ - 0265/208-800 - 08008-208-888
• Rendőrség - 0265/202-305	• Fogasztóvédelmi hivatal - 0265/254-625
• SMURD (betegekkel kapcsolatos információk) - 0265/210-110	• Vasútállomás - 0265/236-284
• Sürgősségi szolgálat: - gyermekeknek - 0265/210-177	• Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás Nemzetközi halotyszállítás - 0265/215-119 - 0744-282-710
Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal - 0265/268-330	• Alkony Kft. temetkezés (24 ó.) - 0265/263-865
GYULAFAHEHÉRVÁRI CARITAS, otthon gondozó szolgálat, 8–16 óra között - 0736-883-110	• koporsók, kellékek, - 0745-606-215 • koszorúk - 0745-606-269
• Optika-Optofarm - 0265/212-304 - 0265/312 436 - 0265/250-120 - 0265/263 351	• és halotyszállítás - 0758-047-604
• Optolens szemsebészet - 0265/263-351	• Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442 - 0265/262-907
• Dora Optics - 0733-553-976	
• Dora Medicals - 0265/212-971	
• Radiológia, echográfia Dr. Jeremiás István - 0265/222- 446	
• Prefektúra - 0265/266-801	
• DIGI - 0365/400-401 - 0365/400-404	
• Áramszolgáltató vállalat - 0800-500-929 - vidék - 0265/929	

Méltányos reklámdíj fejében
állandó szereplője lehet
a FONTOS TELEFONSZÁMOK
rovatnak.
Várjuk jelentkezését
a 0265/268 854-es
telefonon.

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

ALKALMAZUNK ALAPFOKÚ VILLANYSZERELŐI TUDÁS-SAL RENDELKEZŐ SZEMÉLYT kábelezéshez, akár nyugdíjasokat is. Tel. 0745-660-922, electrosec@rdslink.ro (p.-I)

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL

KÜTYŰRŰKET árulunk. Tel. 0765-385-595. (24202-I)

MINDENFÉLE

VÁLLALUNK: szobafestést, tetőjavítást, szigetelést, fametszést, vasmunkát. Tel. 0742-344-119, Levente. (24179)

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú szívvel és végtelen szeretettel emlékezünk október 20-án a drága jó édesanyára, anyósra, nagymamára,
JÓZSA ERZSÉBETRE
szül. Berekméri
halálának 25. évfordulóján. Emlékét örökre szívükbe zárták szerettei.
Nyugodj békében, drága nagymami! (24218-I)

CityTV
MAROSVÁSÁRHELY

MAGYAR NYELVŰ ADÁS
KEDD, PÉNTEK 19:00 ÓRA

228-as
a DIGI hálózatban

Spălătorie și detailing auto
Beltrand

AUTÓKOZMETIKUST
keres

Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060
0722-605-593



**MAROSVÁSÁRHELYI NEMZETKÖZI
KÖNYVVÁSÁR**





megunthatatlan, 30. fejezet

2024. NOVEMBER 14–17.
MAROSVÁSÁRHELYI NEMZETI SZÍNHÁZ
www.facebook.com/konyvvasar

KIEMELT PROGRAMOK

2024. NOVEMBER 14. • CSÜTÖRTÖK
18⁰⁰ • KISTÉREK
Költők estje – „Az én vezérem bensőmből vezérel”
Csehly Zoltán, Láng Orsolya, Locker Dávid, Markó Béla
Házigazda: André Ferenc

2024. NOVEMBER 15. • PÉNTEK
18⁰⁰ • KISTÉREK
A magyar regény esélyei – Darvasi László, Kukorelly Endre, Láng Zsolt, Szécsi Noémi, Zoltán Gábor
Házigazda: Vida Gábor

20⁰⁰ • NAGYTEREM
Bahócoroklét – ősbemutató – Kovács András Ferenc
verseit megzenésítette Cári Tibor zeneszerző, előadja Sebestyén Ába színművész, közreműködik a Kortársak zenekar

22⁰⁰ • UNDERGROUND TEREM
Jam session – André Ferenc, Balázs K. Attila, Fischer Botond, Király István, Zsidó Ferenc
Házigazda: Szabó Róbert Csaba

2024. NOVEMBER 16. • SZOMBAT
11⁰⁰ • NAGYTEREM
Lázár Ervin A Négyszögletű Kerek Erdő
A Csíki Játékszín produkciója

18⁰⁰ • KISTÉREK
Schäffer Erzsébet Pulitzer-émlékdíjas íróval, újságíróval Karácsonyi Zsigmond, a Népújság főszerkesztője beszélget

17⁰⁰ • UNDERGROUND TEREM
Főzünk nektek irodalmat – Cserna Szabó András, Szécsi Noémi, Vida Gábor. Házigazda: Gáspárik Attila

20⁰⁰ • NAGYTEREM
Hallgatni akartam – A Márai Sándor műveiből összeállított szövegek előadója Hegedűs D. Géza. A budapesti Vígszínház produkciója

27⁰⁰ • UNDERGROUND TEREM
Szabad Irodalmi Színpad – Házigazda: B. Szabó Zsolt

PARTNER



TÁMOGATÓK



MÉDIAPARTNEREK



ACS Dance Art Tg Mureș
ÎN COLABORARE CU:



**ORGANIZEAZĂ
CONCURSUL NAȚIONAL**

25 de ani în arta dansului



**Cupa
Dance
Art**

ediția a XIII-a
26 octombrie 2024
**Marosszentannai
sportcsarnok**

Sala de sport din
Sântana de Mureș
(strada Sportivilor)

Mai multe detalii:
www.danceart.ro



**GYERE,
MESELI!**



VARSÁRMP 18.00



OKTÓBER 23.


A MAGYAR SZABADSÁG NAPJA

**EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT
'56 HŐSEIRE!**

18.00 ÓRA - KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA UDVARA
19.15 ÓRA - VÁRTEMPLOM UDVARA



**aurul
Principilor**



**Fejedelmek
aranya**

REPREZENTAREA SUVERANILOR ÎN TRANSILVANIA
URALKODÓI REPREZENTĂȚIÓ ERDÉLYBEN

MUZEUL JUDEȚEAN MUREȘ
PALATUL CULTURII DIN TÂRGU MUREȘ
MAROS MEGYEI MŰZEUM
KULTŰRPAŁOTA

22. 07. – 24. 11. 2024.



**Marosvásárhelyi
Rádió
Románia**

www.marosvasarhelyiradio.ro

96 FM
106,8 FM
1323 AM

**Üzleti sikereinek titka:
a jó REKLÁM!**

*Hirdessen a NÉPÚJSÁGban,
Maros megye legnépszerűbb napilapjában!*